

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 listopada 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 27.09.2021 r. ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury C. D. (1) od 1.09.2021 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne w tym kwota środków zaewidencjonowanych na subkoncie, z uwzględnieniem ich waloryzacji, zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, ustalone na dzień zgłoszenia wniosku o podjęcie wypłaty emerytury tj. na dzień 27.09.2021 r.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 190319,06 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 606815,77 zł,
- kwota środków zaewidencjonowanych na subkoncie z uwzględnieniem ich waloryzacji wynosi 86681,13 zł
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 201,60 miesięcy.
- wyliczona kwota emerytury wyniosła 4384,01 zł.

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej.

Wyliczając wskazane świadczenie organ nie uwzględnił prawa do deputatu węglowego

/decyzja k. 33-34 akt ZUS/

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą wnioskodawca złożył od niej odwołanie, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy. Wskazał, iż przed przyznaniem prawa do emerytury pracował (...) Kolei Aglomeracyjnej przy czym nawet uznając, iż nie była to spółka kolejowa, prawo do deputatu węglowego jest mu należnym bowiem emeryturę przyznano na podstawie stażu pracy wypracowanego (...)

/odwołanie k. 3-6/.

Decyzją z dnia 28 grudnia 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 9.11.2021 r. odmówił C. D. (1) prawa do deputatu węglowego.

/decyzja k 13 akt ZUS/

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą wnioskodawca złożył od niej odwołanie podtrzymując wcześniejsze zarzuty.

/odwołanie k. 15-16/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie

/odpowiedź na odwołanie k. 8 i k 14/.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

C. D. (1) urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 30.08.2021 r. C. D. (1) złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z uwzględnieniem prawa do ekwiwalentu za deputat węglowy.

/wniosek k.1-2 akt ZUS/.

Decyzją zaliczkową z dnia 29.09.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu przedmiotowego wniosku, przyznał C. D. (2) emeryturę od dnia 1.08.2021 r. Przy tym wypłata świadczenia została zawieszona, z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia przez wnioskodawcę. W decyzji odwołujący został poinformowany, że ewentualne podjęcie wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy nastąpi w chwili podjęcia wypłaty emerytury.

/ decyzja k. 27-29 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 5.11.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie świadectwa pracy z dnia 27.09.2021 r. wystawionego przez (...) spółkę z o.o. ostatecznie ustalił i podjął wypłatę emerytury C. D. (1) od 1.09.2021 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. WW. decyzją ZUS nie przyznał wnioskodawcy prawa do ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy uznając, że z przedłożonego przez wnioskodawcę świadectwa pracy z dnia 27.09.2021 r. nie wynika, aby w okresie zatrudnienia w (...) Kolei Aglomeracyjnej deputat węglowy był wypłacany i do kiedy deputat był wypłacany. Bezpośrednio przed przejściem na emeryturę wnioskodawca zatrudniony był w (...) Kolei Aglomeracyjnej, która nie powstała na skutek przekształcenia (...).

/ świadectwo pracy k. 32 decyzja k. 33-34, bezsporne/

Decyzją z dnia 28.12.2021 r. odmówiono C. D. (2) prawa do wypłaty deputatu kolejowego. Wskazano, iż zakończone zostało postępowanie wyjaśniające w toku którego ustalono, że spółka (...) nie wypłacała deputatu węglowego swoim pracownikom.

/ decyzja k. 13 akt ZUS nadesłanych przy piśmie k. 10/

W okresie od 15.09.1978 do 3.07.1986 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...). W tym okresie pobierał ekwiwalent pieniężny za węgiel.

/ świadectwo pracy k. 8 akt ZUS , zaświadczenie k. 12/

W okresie od 8.09.1986 do 31.10.2014 r. ubezpieczony był zatrudniony w jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstwa (...), a następnie w (...) Państwowych Spółka Akcyjna – Oddział Gospodarstwa (...) w W.. W tym okresie pobierał ekwiwalent pieniężny za węgiel.

/ świadectwo pracy k. 13 akt ZUS/

We wskazanych okresach zatrudnienia wnioskodawca pracował w warunkach szczególnych w okresach szczegółowo wskazanych w świadectwach potwierdzających ten charakter pracy.

/ świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach k. 10 -11 akt ZUS i k. 14 akt ZUS/

W okresie od 1.11.2014 r. do 27.09.2021 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Sp. z o.o.

/ świadectwo pracy k. 32,. Dokumentacja osobowa wnioskodawcy załączona do akt sprawy/

(...) Sp. z o.o. nie wypłacała ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy swoim pracownikom.

/ informacja k. 11 akt ZUS załączonych do pisma k. 10, pismo k. 45/

(...) Sp. z o.o. jest samorządowym podmiotem prawa handlowego, powstałym dla wykonywania zadania własnego województwa z zakresu gospodarki komunalnej o charakterze użyteczności publicznej, którego celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokojenie zarówno zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 5.06.1998 r. o samorządzie województwa. Spółka nie powstała z przekształcenia z PP (...) i nie posiada składników majątkowych ww. przedsiębiorstwa.

/ pismo k. 45/

Na podstawie wskazanych okresów zatrudnienia ustalono prawo wnioskodawcy do emerytury. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przyjęty do ustalenia kapitału początkowego wnioskodawcy w całości został ustalony w oparciu o okresy pracy kolejowej, tj. zarobki z lat 1989-1998, a okresy pracy kolejowej w wymiarze 18 lat, 8 miesięcy i 14 dni stanowią 100 % okresów składkowych przyjętych do jego ustalenia. Z kolei kwota odprowadzonych składek z tytułu zatrudnienia przez okres 7 lat w (...) Sp. z o.o. nie stanowi znacznego ułamka z kwoty zewidencjonowanych składek na koncie skarżącego, przypadających po dniu 31 grudnia 1998 r.

/decyzja o ponownym ustaleniu kapitału początkowego z obliczeniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru k 64-67 wykaz wprowadzonych okresów ubezpieczonego k. 5052, wykaz wprowadzonych dochodów ubezpieczonego k. 56, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 10-25, decyzja emerytalna k. 33-34 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny niesporny między stronami Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów w postaci dokumentów załączonych do akt sprawy. Podkreślić należy, że strony z ustalonego w zakresie koniecznym dla rozstrzygnięcia sprawy, stanu faktycznego, wywodziły odmienne skutki prawne, ta zaś kwestia należy do oceny prawnej zebranego w sprawie materiału dowodowego, czego Sąd dokona poniżej w ramach rozważań prawnych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołania jako zasadne zasługują na uwzględnienie.

Nim jednak Sąd odniesie się do powołanej kwestii co do meritum podnieść należy, iż skarżący de facto odwołał się również od decyzji z dnia 28 grudnia 2021 roku.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy, co niesporne, wnioskodawca odwołał się w pierwszej kolejności od decyzji z dnia 5 listopada 2021 roku wskazując od razu jako jedyny zarzut wobec tej decyzji – brak przyznania prawa do deputatu węglowego. Jednocześnie organ rentowy wydał w dniu 28 grudnia 2021 roku odrębną decyzję, którą odmówił skarżącemu prawa do deputatu węglowego, o czym poinformował Sąd pismem z dnia 1 lutego 2022 roku (k 14). Do tego pisma ZUS załączył kolejne odwołanie wnioskodawcy zajmujące jednoznaczne stanowisko, iż nie zgadza się on ze stanowiskiem organu rentowego, iż nie należy mu się prawo do deputatu węglowego. Również w dalszym toku postępowania odwołujący składał pisma zajmując tożsame stanowisko w sprawie. Tym samym należało uznać, że wnioskodawca odwołał się również od kolejnej decyzji ZUS, także nie przyznającej mu prawa do deputatu węglowego, z dnia 28 grudnia 2021 roku. Jedynie na marginesie należy zauważyć, że skoro organ rentowy nie zamierzał zmienić swojej decyzji w zakresie prawa do deputatu węglowego winien potraktować złożone przez odwołującego się w dniu 25 stycznia 2022 r. pismo nazwane przez organ rentowy jako „kolejne odwołanie”, jako odwołanie od decyzji z dnia 28 grudnia 2021 roku.

Obydwa odwołania wniesione w niniejszej sprawie należało więc rozpoznać merytorycznie.

W myśl art. 74 ust. 1. ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego (...)” (Dz. U z 2021 r., poz. 146 t.j.) byłemu pracownikowi kolejowemu pobierającemu emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, przyznana na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin lub przepisów ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 1983 r. poz. 144, z późn. zm.15)) albo przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 53, 252, 568, 1222

i 1578), a także członkom rodziny tego pracownika pobierającym po nim rentę rodzinną przyznaną na podstawie wymienionych przepisów, przysługuje prawo do deputatu węglowego w ilości 1800 kg węgla kamiennego rocznie, w formie ekwiwalentu pieniężnego. Zgodnie zaś z art. 74 ust. 10 i 11 ww. ustawy emeryci i renciści nabywają prawo do ekwiwalentu pieniężnego z dniem przyznania emerytury lub renty. Prawo do pobierania ekwiwalentu pieniężnego ustaje lub ulega zawieszeniu wraz z ustaniem prawa do emerytury lub renty.

W świetle przywołanych regulacji prawo do deputatu węglowego przysługuje pracownikom pracującym na kolei. Przysługuje ono również byłym pracownikom kolejowym, którzy na podstawie właśnie tego zatrudnienia nabyli emeryturę lub rentę. Tym samym przyznanie prawa do deputatu węglowego wyklucza – nie ostatecznie przed przyznaniem prawa do świadczenia emerytalnego zatrudnienie poza koleją, jak chce organ rentowy – a jedynie nabycie prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia wykonywanego poza koleją. Zatem okoliczność, że ostatnim zatrudnieniem wnioskodawcy przed przyznaniem mu prawa do emerytury nie było zatrudnienie na kolei, nie wyklucza przyznania mu prawa do ekwiwalentu za deputat węglowy. Dla nabycia prawa do deputatu węglowego decydujące znaczenie ma ustalenie, czy wnioskodawcy przysługiwało prawo do deputatu węglowego w okresie zatrudnienia na kolei oraz czy nabycie prawa do emerytury nastąpiło w oparciu o zatrudnienie wykonywane na kolei.

Sąd Okręgowy zważył także, że już ustawa z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz.U. Nr 23, poz. 99 ze zm.), regulowała w art. 18 ust. 2, że emerytowi lub renciście, pobierającemu kolejową emeryturę lub rentę, przysługuje prawo do kolejowej opieki lekarskiej i deputatu węglowego oraz do bezpłatnego i ulgowego przejazdu kolejami, na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Prawo do deputatu węglowego w formie ekwiwalentu pieniężnego dla pracowników kolejowych pobierających emeryturę lub rentę przewidywał także art. 46a ustawy z dnia 6 lipca 1995 r. o przedsiębiorstwie (...) (Dz.U. Nr 95, poz. 474 ze zm.), dodany do tej właśnie ustawy przez art. 164 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS; przepis ten obowiązywał od 1 stycznia 1999r., ale wraz całą ustawą z dnia 6 lipca 1995 r. uchylony został z dniem 1 stycznia 2001 r. przez ustawę z dnia 8 września 2000r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego (...) (art. 82 ust. 1). Tej ostatniej ustawy przepis art. 74 stanowi aktualnie obowiązującą regulację w przedmiocie prawa do ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy dla osób uprawnionych do emerytur i rent.

Prawo do ekwiwalentu za deputat węglowy jest uprawnieniem o charakterze wyjątkowym o ustawowej podstawie, świadczenie to wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych z dotacji celowej z budżetu państwa. Początkowo było to prawo pracownika kolejowego do bezpłatnego przydziału węgla, co skutkowało zrównoważeniem jego utraty kwotą pieniężną (parytet towaru i pieniądza). Przydzielanie węgla pracownikom i rencistom lub emerytom (...) stanowiło przywilej, mający łagodzić trudności w nabywaniu węgla na wolnym rynku, należny oprócz i niezależnie od wynagrodzenia za pracę oraz od emerytury i renty. Stanowiło także swego rodzaju tradycję wywodzącą się z tego, że węgiel składowany był na terenach kolejowych. Z tych przyczyn deputat węglowy ustanowiony został jako bezpłatny przydział węgla, co realizowało cel wyposażenia pracowników w dobro reglamentowane także po ich przejściu na emeryturę lub rentę, spełniane w pieniądzu tylko wówczas, gdy przydział węgla był zbędny (por. uchwałę siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 2000 r., III ZP 9/00, OSNAP 2000 nr 24, poz. 902).

Zgodnie z treścią przytoczonego wyżej art. 74 ustawy z 8 września 2000 r., ustawodawca określił krąg podmiotów, którym przysługuje prawo do deputatu węglowego, tj. byłym pracownikom kolejowym pobierającym rentę lub emeryturę (lub członkom ich rodzin), którzy prawo do renty lub emerytury uzyskali na podstawie jednego z wyżej wymienionych aktów prawnych, a ponadto w okresie zatrudnienia na kolei mieli prawo do deputatu węglowego.

Wnioskodawca wskazane przesłanki spełnił. Przez okres zatrudnienia w (...), a następnie w jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstwa (...) i w (...) Państwowych Spółka Akcyjna – Oddział Gospodarstwa (...) w W. od 1978-2014, czyli przez okres 36 lat, był uprawniony do deputatu węglowego wypłacanego w formie ekwiwalentu.

Spór powstał w związku z poglądem organu rentowego, wywiedzionym z treści art. 74 ust. 4 ustawy z dnia 8 września 2000r. Przepis ten stanowi, że prawo do deputatu węglowego nie przysługuje emerytowi lub renciście, jeżeli nie przysługiwało mu w okresie zatrudnienia, z tytułu którego powstało prawo do emerytury lub renty.

Nietrafne jest jednak stanowisko ZUS, że skoro ostatnim zatrudnieniem ubezpieczonego przed świadczeniem emerytalnym nie była praca na kolei (wnioskodawca był zatrudniony w (...) Sp. z o.o.) oraz we wskazanym okresie zatrudnienia wnioskodawca nie był uprawniony do takiego ekwiwalentu, to nie nabył on prawa do deputatu węglowego. Stanowisko to nie jest zasadne, gdyż wymóg taki nie wynika z przepisu art. 74 ust. 1 w/w ustawy.

Gdyby bowiem wolą ustawodawcy było ograniczenie przedmiotowego prawa jedynie do kategorii osób zatrudnionych na kolei bezpośrednio przed przejściem na świadczenie emerytalne, to dałby temu wyraz umieszczając stosowny zapis w art. 74 ustawy. Redakcja przepisu skłania do wniosku, że ustawodawca położył nacisk na silny związek tego świadczenia ze stosunkiem pracy, gdyż nie użył określenia „emerytowi” lub „renciście”, tylko „byłemu pracownikowi kolejowemu”. Ekwiwalent za deputat węglowy jest, niewątpliwie, świadczeniem wywodzącym się ze stosunku pracy na kolei i ten aspekt oraz literalne brzmienie przepisu należy mieć na względzie w procesie wykładni i subsumcji. Zdaniem Sądu ust. 1 i ust. 4 art. 74 ustawy z dnia 8 września 2000 r. należy odczytywać łącznie w ten sposób, że prawo do deputatu węglowego przysługuje byłym pracownikom kolejowym, którzy na podstawie właśnie tego zatrudnienia, uzyskali emeryturę lub rentę, co w przypadku emerytury oznacza, że nabycie prawa do emerytury, w oparciu o zatrudnienie poza koleją, wyklucza nabycie prawa do deputatu. Nie oznacza to jednak, iż jakkolwiek okres zatrudnienia poza koleją wyklucza możliwość ubiegania się o deputat. W toku kariery zawodowej ubezpieczony może podejmować różne zatrudnienia, a mimo to nie straci prawa do tego ekwiwalentu. Wiele osób pracuje bowiem znacznie dłużej od wymaganego do przyznania prawa do emerytur. Istotne jest zatem ustalenie, czy emerytura, przyznawana na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ustalona została na podstawie zatrudnienia kolejowego i wówczas prawo do deputatu przysługuje, czy też na podstawie zatrudnienia poza koleją, co wyklucza przyznanie prawa do deputatu (tak samo Wyrok SA w Szczecinie z 16.05.2019 r., III AUa 96/19, LEX nr 2685056, a także Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku w sprawie III AUa 1845/19, niepubl., a nadto podobnie Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 7 marca 2012 r., III AUa 1699/11, Legalis nr 733836). Innymi słowy, przepis art. 74 ustawy z dnia 8 września 2000 r. nie odnosi się jedynie do byłych pracowników ostatnio zatrudnionych na kolei, ale do wszystkich byłych pracowników kolejowych, którzy jako emeryci lub renciści, uzyskali to uprawnienie w oparciu o zatrudnienie na kolei, a nie o inne zatrudnienie.

Ponadto Sąd Okręgowy zważył, że zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, w wyroku z dnia 7 marca 2012 r., w sprawie o sygn. akt III AUa 1699/11 (publ. LEX nr 1238743), prawo do deputatu węglowego przysługuje byłym pracownikom kolejowym, którzy na podstawie właśnie tego zatrudnienia nabyli emeryturę lub rentę. Jak wskazał Sąd Apelacyjny powyższy przepis nie wymaga, aby przyznana emerytura była pochodną „wyłącznie” zatrudnienia na kolei oraz aby praca na kolei była wykonywana bezpośrednio przed przyznaniem prawa do świadczenia.

Jak wynika z niespornego stanu faktycznego wnioskodawca w okresie 36 lat zatrudnienia w (...), a następnie w jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstwa (...) i w (...) Państwowych Spółka Akcyjna – Oddział Gospodarstwa (...) w W. otrzymywał deputat węglowy, a nadto w związku z tym zatrudnieniem, jako, że to ono przede wszystkim składało się na cały okres jego pracy, otrzymał prawo do emerytury. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przyjęty do ustalenia kapitału początkowego wnioskodawcy w całości został ustalony w oparciu o okresy pracy kolejowej, tj. zarobki z lat 1989-1998, a okresy pracy kolejowej w wymiarze 18 lat, 8 miesięcy i 14 dni stanowią 100 % okresów składkowych przyjętych do jego ustalenia. Z kolei kwota odprowadzonych składek z tytułu zatrudnienia przez okres 7 lat w (...) Sp. z o.o. nie stanowi znacznego ułamka z kwoty zewidencjonowanych składek na koncie skarżącego, przypadających po dniu 31 grudnia 1998 r.. Wysokość emerytury wnioskodawcy została więc ustalona w głównej mierze z tytułu okresów pracy na kolei.

W tych okolicznościach zdaniem Sądu Okręgowego w pełni uprawnione jest stanowisko strony odwołującej, że ubezpieczony nabył prawo do świadczenia na podstawie zatrudnienia kolejowego i był w okresie zatrudnienia kolejowego uprawniony do pobierania ekwiwalentu za węgiel.

Reasumując, jeśli „były pracownik kolejowy” nabył prawo do emerytury, a podstawa wymiaru świadczenia emerytalnego ustalona została z okresów zatrudnienia na kolei, w czasie których ubezpieczony pobierał deputat

węglowy, to jest on byłym pracownikiem kolejowym, uprawnionym do ekwiwalentu pieniężnego za ten deputat w rozumieniu art. 74 ust 1 ustawy z dnia 8 września 2000 r. niezależnie od tego, że przed emeryturą pracował także poza koleją, gdyż ustawa nie wymaga, aby praca na kolei była ostatnim zatrudnieniem przed nabyciem prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Powyższe znajduje potwierdzenie także w najnowszym orzecznictwie sądów powszechnych. Przepis art. 74 ustawy z dnia 8 września 2000 r. nie odnosi się jedynie do byłych pracowników ostatnio zatrudnionych na kolei, ale do wszystkich byłych pracowników kolejowych, którzy jako emeryci lub renciści uzyskali to uprawnienie w oparciu o zatrudnienie na kolei, a nie o inne zatrudnienie. zatrudnienie na kolei powinno być przesłanką przyznania emerytury w tym znaczeniu, że emerytura została przyznana byłemu pracownikowi kolejowemu właśnie z tytułu zatrudnienia na kolei. Uzyskanie emerytury z tytułu zatrudnienia na kolei oznacza, że jedną z przesłanek ustalenia tego prawa, określonych przez ustawodawcę, było zatrudnienie na kolei. Dopiero wówczas można mówić, że tytułem przyznania emerytury jest zatrudnienie na kolei. Chodzi tu o sytuację, kiedy zatrudnienie na kolei jest wystarczającą przesłanką stażową do nabycia prawa do emerytury lub np. kiedy niezdolność do pracy powstała w okresie zatrudnienia na kolei lub związku z wypadkiem przy pracy na kolei czy chorobą zawodową wynikającą z zatrudnienia na kolei. / III AUa 762/21 - wyrok SA Białystok z dnia 15-09-2021 Wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 maja 2021 r. III AUa 264/21/. Przepis art. 74 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego (...) nie odnosi się jedynie do byłych pracowników ostatnio zatrudnionych na kolei, ale do wszystkich byłych pracowników kolejowych, którzy jako emeryci lub renciści uzyskali to uprawnienie w oparciu o zatrudnienie na kolei, lecz jednocześnie przepis ten nie wymaga – co wynika z jego literalnego brzmienia – aby świadczenie było „wyłącznie” pochodną zatrudnienia kolejowego oraz aby praca na kolei była wykonywana bezpośrednio przed przyznaniem prawa do świadczenia. /III AUa 1160/21 - wyrok SA Łódź z dnia 17-03-2022 III AUa 468/19 - wyrok SA Poznań z dnia 10-02-2021/

Powyższe świadczy o zasadności odwołania i przywołanych na jego uzasadnienie argumentów.

Mając na względzie wskazane okoliczności Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak sentencji wyroku uznając odwołanie wnioskodawcy za zasadne.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego wraz z aktami rentowymi pocztą oraz z pouczeniem, iż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wyroku z uzasadnieniem przysługuje mu prawo złożenia apelacji do tutejszego Sądu Okręgowego w Łodzi, które rozpoznaje Sąd Apelacyjny w Łodzi

J.L.